

зитора. Слѣдъ малко не останжжѫ при вѣзвышеніето освѣнѣи стражитѣ на тѣлото, опредѣлены да го пазїйтѣ докато палачътѣ го разсѣче на части, което щѣше да стане въ сѫщата ношь.

Жуана са оттегли найпослѣдня, но стоеше малко да лечъ отъ мегданя въ една църква. Нейното дѣло не бѣ са свършило еще... Като насташъ ношьта, сичкыйтѣ мегданъ бѣ пустъ. Само иѣкои Гардунци минувахѫ отъ време на време, мълчеливи, босы и тѣй леко като сѣнки. Тѣ са показвахѫ хладиокръвни, но на дѣло тѣ чакахѫ да грабнатъ тѣлото на Павлина, щомъ палачътѣ го разсѣчтѣ на четыри. Жуана бѣше еще надъ останкитѣ на страдалицата. Тя бѣ откупила съ злато и съ украшенія, които й бѣхѫ останѣли, тѣзи человѣцы.

Три часа слѣдъ мрѣканье, палачътѣ придруженъ отъ помощника си, завърнаѫ са при убитата. Той държѣше тинко й широко ножче и другаритѣ му носяхѫ желѣзни колове изострены на върха. Като са покачи на вѣзвышеніето палачътѣ отвърза трупа отъ креста, раздра на двѣ дрехата на Павлина и остави голо бѣлото онуй и чисто тѣло, което имаше очарователно очертаніе. Послѣ при мрѣчкавата свѣтина на китка борина, на която трепкавыйтѣ пламъкъ хвърлѣше на бѣложълтата онъзи пълть лучи червени рѣзмѣсвани съ черни сѣнки, палачътѣ наченѣ да разсича тѣлото съ невѣроятно искусство. Той прерѣза жилитѣ и отдѣли рѣцѣтѣ и краката отъ тѣлото. Като отрѣза и главата, той я сложи при отрѣзанитѣ членове; подиръ туй единъ отъ попървѣтѣ братя на Мира и на Милосърдіето доде на вѣзвышеніето и поискъ трупа за да го погреби. Туй бѣ право на братството, и той бѣрзаше да го употреби. Трупътѣ са тури въ единъ гробъ отъ дѣбъ, и събратіата като зехъ драгоцѣнната тѣзи корысть на благотворителността хвърлихѫ жаленъ погледъ на останжлѣтѣ членове, които